

***Un escàndol sense importància* - Carles Casajuana**

Carles Casajuana (Sant Cugat del Vallès, 1954) va començar a publicar passats els trenta i encara no ha arribat als seixanta. S'ha trobat des de l'inici, doncs, en l'impopular *mezzo del cammin* de l'escriptor: no compta amb la simpatia encomanadissa que desperten els autors joves ni amb el respecte venerable que susciten els que s'han internat en la tercera edat. Amb vuit novel·les publicades en editorials respectables, Casajuana no ha assolit la projecció pública de què disposen autors menors que treuen rendiment a una tema trencador, a una professió cridanera, a un cognom exòtic o a unes declaracions polèmiques. I, amb tot, el mínim que es pot dir d'*Un escàndol sense importància* és que som davant una novel·la que val la pena llegir.

El que resulta atractiu és que no se centra en un tema tan rebregat com l'amor, sinó en un de perfectament actual: la moral de l'empresa. El protagonista de la novel·la, Rafael Masferrer, és un advocat que, a banda del seu bufet, dirigeix la secció nacional d'una ONG que lluita contra la corrupció. La seva vida experimenta un tomb quan descobreix una irregularitat en una empresa barcelonina que opera a Tailàndia. Quan l'empresa comprova que l'advocat està disposat a revelar el seu descobriment, la premsa publica un article sobre la prostitució il·lustrat amb una fotografia on apareix ell acompanyat de dues noies lleugeres de roba.

El mèrit de Carles Casajuana és mantenir la versemblança a partir de la cascada de fets que desencadena la publicació de la fotografia: els dubtes de l'advocat, la crisi familiar, la pressió difamatòria, la subtrama mediàtica, els moviments successoris en el seu bufet i en l'ONG. L'autor decideix prescindir d'escenes diguem-ne trepidants i se centra en l'estratègia econòmica i personal, és a dir, en la part més difícil de novel·lar. Els personatges no són superherois ni malvats, sinó tan sols éssers humans confrontats a situacions difícils. És en aquestes escenes de despatx i de menjador on l'autor mostra una envejable capacitat de defugir els llocs comuns.

Un escàndol sense importància és una novel·la escrita a partir de l'experiència vital i narrativa. El tercer capítol, que mostra la reacció dels personatges principals davant la publicació de les fotografies, resol a la perfecció el repte tècnic i l'argumental. No és casual que el llibre s'obri amb una citació de Graham Greene, el mestre del suggeriment.